



עת"א 45781/06/18 - אבראהים זועבי נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל, בית סוהר דמון

בית המשפט המחוזי בחיפה

עת"א 45781-06-18 זועבי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר עת"א 45799-06-18 זועבי (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר
תיק חיצוני:

לפני כבוד הנשיא רון שפירא
העותר
אבראהים זועבי (אסיר)

נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל
3. בית סוהר דמון

פסק דין

הרקע לעתירות וטענות הצדדים:

בפני שתי עתירות אסיר. עתירה אחת (עת"א 45781-06-18) הוגשה כנגד זלזול בטיפול הפרטני שמקבל העותר במסגרת שב"ס. לטענתו הטיפול אינו מתקיים כסדרו והדבר פוגע בסיכויי לזכות בשחרור מוקדם על ידי ועדת השחרורים. העתירה השנייה (עת"א 45799-06-18) הוגשה נגד חישוב תאריך שחרור מנהלי של העותר.

לגבי עת"א 45781-06-18, העוסקת בזלזול בטיפול הפרטני אצל עו"ס במסגרת שב"ס, טען העותר במסגרת הדיון שהתקיים לפני ביום 01.07.2018 כי הוא מבקש לבטל עתירה זו מכיוון שאין בה טעם שכן ועדת השחרורים תדון בעניינו בעוד כחודש. על כן, הדיון בעת"א 45781-06-18 מתייתר ויש למחוק את העתירה לבקשת העותר. מכאן אתייחס בהמשך רק לעתירה הנוספת, עת"א 45799-06-18.

העותר נשפט למאסר של שנה בתיק של בימ"ש שלום בבאר שבע בגין עבירות איומים ותקיפת עובד ציבור (תאריך שחרור מנהלי 4.9.18). כמו כן, נשפט בתיק שלום תעבורה פתח תקווה (8940-11-15) ל-4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. ביום 31.8.17, בעת מעצרו בתיק שלום באר שבע, הופעלה הפסקה מנהלית למשך 4 חודשים מיום 31.8.17 בתיק שלום תעבורה פתח תקווה. על כן, במהלך מעצרו בתיק בימ"ש שלום באר שבע ריצה העותר את עונש המאסר שבגינו בוצעה הפסקה מנהלית בתיק בימ"ש שלום תעבורה פתח תקווה. ביום 30.12.17 סיים לרצות את עונש המאסר שבגינו בוצעה הפסקה מנהלית וביום 10.1.18 נגזר דינו בתיק בימ"ש שלום באר שבע למאסר של שנה בניכוי תקופת המעצר בגין תיק בימ"ש שלום באר שבע עד להפקעת עבודות השירות בתיק השני ולאחר תקופת ההפקעה.



לטענת העותר, מכיוון שנשפט לשנה וכן נוסף המאסר שלגביו הופעלה הפסקה מנהלית של עבודות השירות במצטבר לכל מאסר אחר, לטענתו תקופת השחרור המנהלית הייתה צריכה להיות 35 ימים ולא 21 ימים כפי שנקבע.

המשיב טוען כי מדובר באסיר השפוט לשנה בגין איומים ותקיפת עובד ציבור, תאריך שחרור מנהלי 4.9.18. ביום 25.7.17 נעצר בתיק העיקרי בימ"ש שלום באר שבע 63118-01-17. ביום 31.8.17 בהיותו עצור בתיק העיקרי הופעלה הפסקה מנהלית של עבודות שירות של 4 חודשים. ביום 30.12.17 סיים לרצות מאסרו בגין ההפסקה המנהלית ושב להיות בסטטוס עצור בלבד. ביום 10.1.18 נגזר דינו בבימ"ש שלום באר שבע למשך 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו בתיק זה בין מעצרו ועד להפקעת עבודות השירות, ואם הסתיימה תקופת ההפקעה, גם בניכוי התקופה שבה הסתיימה, הכל בהתאם לרישומי שב"ס, ונקבע שהמאסר יהיה במצטבר.

לטענת המשיב, בהתאם להחלטה השיפוטית, בוצע חישוב מאסר ממועד תחילת ריצוי 10.1.18 (יום מתן גזר הדין) בתקופה של 12 חודשים בניכוי 106 יום, שאלה הימים שהיה עצור בלבד. נטען כי חישוב המאסר נעשה עוד בכלא אשל ביום 10.1.18. האסיר עודכן בדבר חישוב המאסר ונמסר לו טופס שהיה שרשום לו חישוב המאסר. נטען כי כיום אנו מצויים חצי שנה לאחר מכן ורק מטעם זה יש לדחות את העתירה שכן מדובר בשיהוי.

כן טוען המשיב כי האסיר הגיש עתירה קודמת בה ביקש לבצע את הימים בגין עבודות שירות לאחר תום ריצוי עונש המאסר הנוכחי וביהמ"ש דחה את העתירה ביום 3.1.18 וקבע שהעותר סיים לרצות את עונש עבודות השירות ותקופת המאסר חלף עבודות שירות הסתיימה ולכן לא ניתן להושיט סעד כלשהו במסגרת הליך עתירת אסיר. בשולי ההחלטה ציין כי משרד הרישום של כלא אשל יפנה בבקשת הבהרה לבימ"ש השלום בשאלה אם לנכות מתקופת המאסר את תקופת המאסר שריצה בעקבות ההפקעה. כן נקבע כי פתוחה בפניו דרך להגיש ערעור נגד גזר הדין והעורר מסר כי בכוונתו לעשות כן. נטען כי משרד הרישום של כלא אשל פנה בבקשת הבהרה ביום 5.2.18 והשופט איתי ברסלר-גונן קבע בהחלטתו מיום 5.2.18 כי אין לנכות את תקופת ההפקעה - הימים בגין ריצוי התקופה של עבודות השירות.

המשיב טוען כי לאור האמור ולאור העובדה כי בעת גז"ד בשלום באר שבע (63118-05-17) האסיר סיים לרצות את עונש המאסר בגין ההפסקה המנהלית ואין לתקופה שהושתה במסגרת 63118-05-17 לאן להצטבר, הרי שהניכוי המגיע הינו 21 יום, ניכוי תקופת מאסר בגין 12 חודשים. נטען כי חישוב המאסר הנ"ל אושר על ידי רע"ן רישום וניהול במחלקת האסיר. נטען כי הסמכות לחישוב התקופה היא לנציבת שב"ס, האסיר נשפט לשנה, וגם אם רשם השופט בגזר הדין במצטבר זה רק במידה שיש לאן להצטבר. נטען כי השופט קבע שהאסיר סיים לרצות את התקופה בגין עבודות השירות והפך לעצור בלבד בעת מתן גזר הדין. לכן יש להתייחס לתקופה של השנה שנגזרה בשלום באר שבע כאל יחידת מאסר נפרדת ועל פי הטבלה האסיר זכאי ל-21 יום קיצור מנהלי. נטען כי לא נפל פגם בחישוב.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת החומר שהוצג לעיוני, הגעתי למסקנה שלא נפל בהחלטת המשיב לגבי חישוב השחרור המנהלי פגם המצדיק התערבות.

ראשית יצוין כי לעותר אין זכות מוקנית לשחרור מוקדם, וודאי אין זכות מוקנית לשחרור מנהלי. בעוד שזכאי כל אסיר לבקש שחרור מוקדם, אין זכות לאסיר לבקש שחרור מנהלי. שיקול הדעת לשחרור מנהלי נתון כל כולו לנציב שב"ס והשיקולים הינם מערכתיים [ראו לעניין זה גם: עת"א (נצרת) 56716-06-15 מילרד נ' שב"ס (02.09.2015)].



כאמור, העותר טוען כי מכיוון שנשפט לשנת מאסר וכן נוסף לכך המאסר שלגביו הופעלה הפסקה מנהלית של עבודות השירות במצטבר לכל מאסר אחר, לטענתו תקופת השחרור המנהלית הייתה צריכה להיות 35 ימים ולא 21 ימים כפי שנקבע.

כפי שתואר בטענות המשיב, העותר נדון למאסר בן שנה בגין איומים ותקיפת עובד ציבור. תאריך שחרור מנהלי נקבע ל-4.9.18. ביום 25.7.17 נעצר בתיק זה (שלום באר שבע 63118-01-17). ביום 31.8.17, בהיותו עצור בתיק הנ"ל, הופעלה הפסקה מנהלית של עבודות שירות של 4 חודשים בתיק אחר. ביום 30.12.17 סיים לרצות מאסרו בגין ההפסקה המנהלית ושב להיות בסטטוס עצור בלבד בתיק שלום באר שבע. ביום 10.1.18 נגזר דינו בבימ"ש שלום באר שבע למשך 12 חודשי מאסר בפועל "בניכוי תקופת מעצרו בתיק זה בין מעצרו ועד להפקעת עבודות השירות ואם הסתיימה תקופת ההפקעה, גם בניכוי התקופה שבה הסתיימה והכול בהתאם לרישומי שב"ס", ונקבע שהמאסר בגין תיק זה יהיה במצטבר לכל עונש מאסר אחר שאותו מרצה או ריצה. בהתאם לגזר הדין בתיק שלום באר שבע, בוצע חישוב המאסר ממועד תחילת הריצוי 10.1.18 לתקופה של 12 חודשים בניכוי 106 יום - הימים שהיה עצור בלבד. חישוב המאסר נעשה עוד ביום 10.1.18. כאמור, העותר כבר סיים לרצות את עונש המאסר בגין הפסקה מנהלית של עבודות השירות כאשר נגזר דינו בתיק שלום באר שבע. על כן, לא היה לתקופה שנגזרה עליו בתיק שלום באר שבע (12 חודשי מאסר בפועל) למה להצטבר. על כן, החישוב שערך המשיב בנוגע לתאריך שחרור מנהלי התבסס על תקופת המאסר שנגזרה עליו בתיק שלום באר שבע, כאשר המאסר בגין ההפסקה המנהלית של עבודות השירות הסתיים עוד בטרם מתן גזר הדין בתיק שלום באר שבע. מן המאסר שנגזר בתיק שלום באר שבע בוצע ניכוי כפי שפסק בימ"ש השלום באר שבע של תקופת המעצר בגין תיק זה, בין מעצרו ועד להפקעת עבודות השירות ולאחר סיום תקופת ההפקעה.

סבורני כי בנסיבות אלו, לא נפל בחישוב או בהחלטת המשיב כל פגם המצדיק התערבות.

על כן, העתירה נגד ההחלטה לגבי חישוב תקופת השחרור המנהלית נדחית (עת"א 45799-06-18).

כאמור, עת"א 45781-06-18 נמחקת לבקשת העותר מאחר שהדין בה התייתר.

המזכירות תעביר עותק לב"כ המשיבים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, י"ט תמוז תשע"ח, 02 יולי 2018, בהעדר הצדדים.